

پرسش ۹۳: رمز و راز اربعین.

سؤال / ۹۳: ما سرّ الأربعين، فللميت أربعين، وللمولود أربعين، وللإخلاص أربعين؟!

رمز و راز اربعين چيست؟ چرا برای مرده، به دنیا آمدن نوزاد و برای اخلاص، اربعين وجود دارد؟

الجواب: أسماؤه سبحانه وتعالى أربعة، ثلاثة ظاهرة وواحد غائب، أما الظاهرة فهي: الله الرحمن، الرحيم. وأما الغائب فهو الكنه والحقيقة، ويرمز له ب(هو)، أو الاسم الأعظم الأعظم الأعظم.

پاسخ: نامهای خداوند سبحان و متعال چهار تا است که سه تای آنها ظاهر و یکی غایب میباشد. اسمهای ظاهر عبارت اند از الله، رحمن و رحیم. نام غایب نیز کنه و حقیقت است و با(هو) یا اسم(اعظم اعظم اعظم) به آن اشاره میشود.

وبتجلي هذه الأسماء في جميع العوالم تتجلى الموجودات وتظهر بعد أن لم تكن شيئاً مذكوراً، والعوالم عشرة، وهي: السماوات السبع، والكرسي، والعرش الأعظم، وسرادق العرش الأعظم. وهي ثلاثة في الحج، وبسبعين إذا رجعتم:

با تجلی این نام ها در تمام عوالم، موجودات تجلی و پس از آنکه چیز قابل ذکری نبودند ظهور مییابند. عوالم ده تا هستند که عبارتند از: آسمانهای هفتگانه، کرسی، عرش اعظم، سرادق عرش اعظم، که سه تای آنها در حج است و هفت تا هنگامی که برگشتید:

(وَأَتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمَرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أَخْصَرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلُقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِضاً أَوْ بِهِ أَذْيَ مِنْ رَأْسِهِ فَفِدِيَةٌ)

مِنْ صَيَامٍ أَوْ صَدَقَةً أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمْتَنْتُمْ فَمَنْ تَمَّتَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجَّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَذِي فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصَيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجَّ وَسَبْعَةٌ إِذَا رَجَعْتُمْ تُلَكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ()[346].

(حج و عمره را برای خدا کامل به جای آرید و اگر شما را از حج بازداشتند، آن قدر که میسر است قربانی کنید و سر متراشید تا قربانی شما به قربانگاهش برسد. اگر یکی از شما بیمار یا در سرش آزاری بود به عنوان فدیه روزه بدارد یا صدقه دهد یا قربانی کند و چون این شوید، هر که از عمره تمتع به حج بازآید، آن قدر که او را میسر است قربانی کند و هر که را قربانی میسر نشد، سه روز در حج روزه بدارد و هفت روز چون از حج بازگردد، تا ده روز کامل شود و این حکم برای کسی است که از مردم مکه نباشد. از خدا بترسید و بدانید که خدا به سختی عقوبت می کند) ()[347]).

والثلاثة في الحج - أي في بيت الله - هي: الكرسي، والعرش الأعظم، وسرادق العرش الأعظم. أما السبعة إذا رجعتم، فهي: السماوات السبع. ذلك لمن لم يكن أهله حاضري المسجد الحرام: أي لمن ليس من آل محمد (صلى الله عليه وآله وسلم).

سه عالم که در حج - یعنی در خانه‌ی خدا - می‌باشند عبارت‌اند از: کرسی، عرش اعظم و سرادق عرش اعظم. اما هفت تایی که وقتی برگشته‌ید، عبارت‌اند از: آسمان‌های هفتگانه. این حکم برای کسی است که از مردم مکه نباشد: یعنی برای کسی است که از آل محمد نباشد.

والصيام هنا عن (الآنا) في (عشرة مقامات): ثلاثة في الحج: الكرسي والعرش وسرادق العرش، وسبعة إذا رجعتم: السماوات السبع، وفي كل مقام أربعة حالات هي تجليات وظهور الأسماء الأربع، فيصبح الصيام عن الآنا فيأربعين حالة، من أخلص الله أربعين صباحاً جرت ينابيع الحكمة من قلبه على لسانه ()[348].

روزه در اینجا، روزه گرفتن از منیت در (ده مقام) می‌باشد: سه تا در حج: کرسی و عرش و سرادق عرش، و هفت تای دیگر هنگامی که برگشتید: آسمان‌های هفت‌گانه. و در هر مقامی چهار حالت وجود دارد که مربوط به تجلیات و ظهرور چهار اسم می‌باشد. به این ترتیب روزه‌ی از منیت در چهل حالت می‌باشد. کسی که چهل صبح برای خدا اخلاص پیشه کند، چشمه‌های حکمت از قلبش بر زبانش جاری می‌شود([349]).

وَالنَّفْسُ تَحْتَاجُ إِلَيْهِ الْحَالَاتِ الْأَرْبَعِينَ لِتَنْتَقِلُ مِنْ عَالَمٍ إِلَىٰ آخِرٍ. اِنْتِقَالًاً كُلِّيًّاً، فَلَا تَسْتَقِرُ نَفْسُ الْمُولُودِ إِلَّا بَعْدَ الْأَرْبَعِينَ، وَلَا تَسْتَقِرُ نَفْسُ الْمَيِّتِ إِلَّا بَعْدَ الْأَرْبَعِينَ.
وَالْكَلَامُ فِي الْأَرْبَعِينَ يَطُولُ وَلَكِنْ فِيمَا تَقْدِمُ كَفَايَةً.

نفس به این چهل حالت نیاز دارد تا به طور کلی از یک عالم به عالمی دیگر انتقال یابد. از همین رو نفس نوزاد استقرار نمی‌یابد مگر پس از چهل روز و نفس میت مستقر نمی‌شود مگر پس از چهل روز. سخن در باب اربعین بسیار است ولی آنچه بیان شد، کفایت می‌کند.

.196-[346]-البقرة :

.196-[347]-بقره:

- قال رسول الله(صلى الله عليه و آله و سلم): (ما أخلص عبد لله عز وجل أربعين صباحاً إلا جرت ينابيع الحكمة من قلبه على لسانه) عيون أخبار الرضا(عليه السلام) : ج 1 ص 74.

[349]-رسول خدا(صلى الله عليه و آله و سلم) می‌فرماید: (بنده‌ای برای خداوند عزوجل چهل صبح اخلاص پیشه نمی‌کند مگر اینکه چشمه‌های حکمت از قلبش بر زبانش جاری گردد). عيون اخبار الرضا : ج 1 ص 74.